

12. Jul. 1842

FAKTA

Dato:
12. Jul. 1842

Sidetæl:
Dagbog A, side 41

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 85; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 91-92

TRANSSKRIFTION

12 July

Jeg har i denne Tid malet et Portrait af Student Lakjær,¹ og er i disse Dage beskjæftiget med et lille Maleri, forestillende Kastelsporten seet fra Sjællandsvagten;² det var slemt nok at gjøre Studierne hertil, da jeg maatte sidde paa Veien, hvor Mangfoldige gik forbi og besaae mig og mit Arbeide. Det er bestilt af Major Nissen³ i Ingenieurcorpset til hvem veed jeg ikke. Det har moret mig, da ogsaa jeg har megen Kjærlighed til Kastellet, hvor jeg har henlevet min Barndom og første Ungdom. Kitnæs⁴ har altsaa maattet hvile, men om faa Dage er jeg igjen i Lag med Klinten, Skoven, Stranden o s v. Jeg har havt Brev fra den kjære Lorenz,⁵ og hans Syster⁶ har lovet ved en [overstreget: Gre] Baron Bille Brahe at skaffe mig Brev og et Par Aftryk af to galvanographiske Plader til ham. Den sidste af disse, et Kalvehoved,⁷ er lykkedes ret vel, ogsaa i Andres Øine. Da jeg spurgte Fru Bruun⁸ om jeg torde forseigle Brevet sagde hun at hun vilde lægge det inden i et fra hende selv og sye derfor; men jeg maa dog her bekjende at et ældre udførligere Brev, som havde ligget her for længe, fordi Postpengene ømmede jeg mig lidt ved, lagde jeg inden i et, jeg skrev i Fredags, og dette inderste kunde jeg ikke bekvemme mig til at afsende aabent, men lagde en Oblat for; hvad denne Oblat tynger min Samvittighed! – man tilgive mig dette, det bør jo ikke opdages, da det kun kan mærkes ved at aabne det Ydre, men ligefuldt er jeg ikke rigtig rolig derved. – Prof Høyen⁸ er nu kommet hjem fra Fyen, og jeg var der igjen i Fredags. Der var Fru Freund⁹ med sine to yndige Børn,¹⁰ hvoraf den ældre, Drengen, ligner meget den afdøde Professor, som var ret en elskelig Mand; hun er ogsaa en yndig Kone, og dog kjøn med sit lange Haar frit i Lokker, uden at Ansigtet egentlig er smukt. – Igaar Aftes gik jeg ud til Købke,¹¹ hvor jeg traf Sonne,¹² som paa Hjemveien fortalte mig en Deel om Peter Hess,¹³ der meget interesserede mig. Ogsaa talte han noget om sine tidligere Arbeider, hvorved jeg mere lærte at kjende denne lille alvorlige, men gode og dygtige Mand.

¹ Stud.teol., senere sognepræst Christian Cornelius Lerche Lakier (1818-1905). Brandts, inv.nr. FKM/1206 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 120).

² Privateje (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 121).

³ Major, senere oberst Johan Frederik Ludvig Nissen (c. 1794-1866). Maleret var bestilt som gave til datteren Louise.

⁴ En dansk kyst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

⁵ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

⁶ Vilhelmine Brun, f. Frølich (1817-1852), gift med Petrus Brun (1813-1888).

⁷ Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. B15.

⁸ Kunsthistorikeren N.L. Høyen (1798-1870).

⁹ Amalie Elisabeth Freund, f. von Würden (1807-1866), enke efter billedhuggeren H.E. Freund (1786-1840).

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

¹⁰ Adolph Victor Freund (1836-1881) og Thora Olympia Freund (1838-1869).

¹¹ Maleren Christen Købke (1810-1848).

¹² Maleren Jørgen Sonne (1801-1890)

¹³ Den tyske maler Peter Hess (1792-1871).

12 April
Jeg har i denne Tid maalt et Portrait af Student Løkke, og er i d. 1825
Jeg har beklædt med et lille Maleri, forestillende Kæstels porten seet
fra Spællands bageste; det var slægt med et yngre Stud. lones portet, da
jeg maatte sidde paa Næsen, hvor Mangfoldige gik forbi og kiggede paa
og mit Arbeide. Det er portet af Major Nissen: Ingeniør corp selt
det hvem med jeg ikke. Det har været mig, der ogsaa jeg har nogen Kjøb
bryget til Kæstels, hvor jeg har henlevet min Beredom og først Min.
Som. Kæstels har allsaa maattet seile, men som fra Dage er jeg i
i Læg med Klanten, Skanen, Skanden o. s. v. jeg har heet Pæne fra
den høje Lærning, og hans Tøjter har læst ved en Pæne Doron
Bille. Pæne at skaffe mig Pæne og et Par Aftryk af de gule.
graphiske Plader til ham. Den sidste af disse, et Kæstels, er lige
kæstels vel, ogsaa i Anders Pæne. Da jeg springte For Doron
om jeg tænde for sigle Pæne sagde han at han vilde lægge det
inden i et for hendes fæle og sig derfor; men jeg var dog her bekjende
at de alle udfor, paa Pæne, som havde læst her for længe, paa:
Postengene sømmede jeg mig lidt ved, læste jeg inden i et, og skree
i: Foredags, og det i sidste kunde jeg ikke begynde med mig, til at
afsonde akont, men læste en Oblat for, hvad denne Oblat tæne
ger min Samt. Højed. — man vil give mig dette, det har jeg ikke
andages, da det kun kan mærkes ved at abbe det Næse, men lige
fintet er jeg ikke rigtig selv. Derved. — Da jeg blev er min kommit
Kjøb fra Tjøne, og jeg var der i Tjøne i: Foredags. Der var For Tjøne
med sine Kjøb. Dora, hvad den alle, Dronje, liges meget
den af de Dofers, som var et en alskelig Mand; hans er ogsaa
en god Kone, og dog Kjøb med sit lange Næse frit i Løkke,
inden at Ansigt egentlig er smukt. — Igen After gik jeg med
til Kæstels, hvor jeg traf Dorne, som paa Kjøb var en fortalt
mig en Deal om Peter Kjøb, der meget interesserede mig. Ogsaa
talte han meget om sine tidlige Arbeide, hvorved jeg var lante
at begynde denne lille skulde. min gode og digtne Mand.